

въ всяко отношение; те начинватъ отъ най-мѣчно-то, което, разумева са, е големъ то-варъ на детинска-та нежна възраст; като напр. съ четение и писание, и то пакъ по твърде неправиленъ способъ. До сега гледатъ на четение-то и писание-то като на най-главно-то основание на всичко-то образование и възпитание; когато между това има сж-вършено отделенъ способъ на възпитание-то, който по-напредъ отваря пътя на четение-то и писание-то.

Необходимо нужно е, щото, въ млада-та възраст, всички-те части на организма и умственни-те способности да са развиватъ безъ пресилване и безъ уморяване по сж-вършено естественъ и непознатъ образъ. На дело обаче това не излазя тѣй: досегашни-те способности за възпитани-то отиватъ напротивъ природни-те посочвания, напротивъ всички-те психологически и физиологически закони, по тая причина, както млада-та тѣй и пълна-та възраст подпадатъ въ най-големи опасности. Въ това отношение до сега вървели по пътъ сжвършено противоположенъ на тоя, по който требваше да вървятъ.

Не е мѣчно да са убедимъ въ това.

III.

Щомъ дете-то начне да говори, извед-нѣждъ въ него са отваря источникъ на неисчерпаеми въпроси за всичко що е около него. Растения-та, цветя-та, плодове-те, животни-те, звезди-те, дѣждъ-тъ, снегъ-тъ, даже и инструменти-те и машини-те, — съ една